

- 4) Vai atbilstoši minētajam, ja ir izpildīts Direktīvas 2014/24/ES 57. panta 4. punkta d) apakšpunktā norādītais izslēgšanas nosacījums, proti, ekonomikas dalībnieks ir piedalījies aizliegtās vienošanās, attiecīgais notikums Direktīvas 2014/24/ES 57. panta 7. punkta izpratnē ir dalības aizliegtās vienošanās pārtraukšana vai par tādu ir uzskatāms brīdis, kad līgumslēdzējs iegūst drošu un uzticamu informāciju par dalību aizliegtās vienošanās?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/25/ES par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 243. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/24/ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 20. martā iesniedza *Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen* (Beļģija) – kriminālprocess pret *Van Geenip BVBA* u.c.

(Lieta C-137/17)

(2017/C 178/10)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Lietas dalībnieki pamatlietā

Van Geenip BVBA, Antonius Johannes Maria ten Velde, Original BVBA, Antonius Cornelius Ignatius Maria van der Schoot

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai par “smagiem pārkāpumiem” Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. jūnija Direktīvas 2013/29/ES par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz pirotehnisko izstrādājumu pieejamību tirgū ⁽¹⁾ 45. panta izpratnē ir kvalificējami šādi Beļģijas noteikumu par pirotehniskiem izstrādājumiem pārkāpumi:
- a) pirotehnisko izstrādājumu ar kopējo propelenta masu 2,666 kg apmērā pārdošana, pārkāpjot Karaļa 1958. gada 23. septembra dekrēta, ar kuru izveido vispārēju sistēmu attiecībā uz sprāgstvielu izgatavošanu, uzkrāšanu, glabāšanu, tirdzniecību, pārvadāšanu un izmantošanu, 265. panta 7. punktu un 257. pantu, ar ko ir aizliegts pārdot pirotehniskos izstrādājumus, kuru kopējā propelenta masa pārsniedz vienu kilogramu, ja patērētāja rīcībā nav uz viņa vārda izsniegta administratīva atļauja glabāt lielāku daudzumu pirotehnisko izstrādājumu;
 - b) noteiktā uzglabāšanas daudzuma pārsniegšana un federālajā atļaujā darbībai ar ugunošanas ierīcēm noteikto glabāšanas vietu neievērošana, lai gan jau bija izsniegta reģionālā vides atļauja attiecīgā faktiskā lielākā daudzuma uzkrāšanai attiecīgajās vietās;
 - c) ļoti neliela daudzuma pirotehnisko izstrādājumu īsa pagaidu uzkrāšana vietās, kuras nav īpaši atļaujā norādītas kā piemērotas uzkrāšanai, tāda pirotehnisko izstrādājumu mazumtirdzniecības uzņēmuma teritorijā, kura rīcībā ir gan federālā atļauja darbībai ar ugunošanas ierīcēm, gan reģionālā vides atļauja?
- 2) Vai pirotehnisko izstrādājumu brīvas aprites principam Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. maija Direktīvas 2007/23/EK par pirotehnisko izstrādājumu laišanu tirgū ⁽²⁾ 6. panta 1. punkta izpratnē (tagad – Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada [12.]jūnija Direktīvas 2013/29/ES par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz pirotehnisko izstrādājumu pieejamību tirgū 4. panta 1. punkts), vajadzības gadījumā to lasot kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2007/23/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽³⁾ 10. pantu, ir pretrunā tādā valsts tiesiskais regulējums, ar kuru uz direktīvai atbilstošu pirotehnisko izstrādājumu glabāšanas vietas mazumtirdzniecības kontekstā ir attiecināta dubulta prasība, lai būtu izsniegta, no vienas puses, atļauja, pamatojoties uz noteikumiem par sprāgstvielu izgatavošanu, uzkrāšanu, glabāšanu, tirdzniecību, pārvadāšanu un izmantošanu, un, no otras puses, atļauja, pamatojoties uz noteikumiem par vides aizsardzības atļaujām traucējošām ietaisēm, lai gan abām atļauju sistēmām principā ir viens un tas pats nolūks (preventīvs drošības risku novērtējums) un vienā no šīm abām atļauju sistēmām (šajā gadījumā – saistībā ar sprāgstvielām) ir paredzēta (ļoti) zema maksimālā robeža svētku ugunošanas ierīču uzkrāšanai (50 kg propelenta masas [t.i., aktīvās vielas] apmērā)?

- 3) Vai pirotehnisko izstrādājumu brīvas aprites principam Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. jūnija Direktīvas 2013/29/ES par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz pirotehnisko izstrādājumu pieejamību tirgū 4. panta 1. punkta un Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. maija Direktīvas 2007/23/EK par pirotehnisko izstrādājumu laišanu tirgū 6. panta 2. punkta izpratnē (vajadzības gadījumā tos lasot kopā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 34., 35. un 36. pantu), tos skatot kopā ar samērīguma principu, pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru patērētājiem ir aizliegts glabāt un izmantot svētku ugunošanas ierīces un ir aizliegts patērētājiem pārdot svētku ugunošanas ierīces (2. un 3. klases ugunošanas ierīces Direktīvas 2007/23/EK izpratnē), kuru sastāvā kopējais propelenta masas daudzums pārsniedz vienu kilogramu?

⁽¹⁾ OV 2013, L 178, 27. lpp.

⁽²⁾ OV 2007, L 154, 1. lpp.

⁽³⁾ OV 2006, L 376, 36. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. martā iesniedza *Supreme Court of the United Kingdom – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/Volkswagen Financial Services (UK) Ltd*

(Lieta C-153/17)

(2017/C 178/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court of the United Kingdom

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

Atbildētāja: *Volkswagen Financial Services (UK) Ltd*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ja vispārējās pieskaitāmās izmaksas, kas ir attiecinātas uz līzingu darījumiem (kurus veido finanšu darījumi, kas ir atbrīvoti no nodokļiem, un darījumi ar automašīnām, kuri ir apliekami ar nodokļiem), ir iekļautas tikai tajos nodokļa maksātāja finanšu darījumos, kas ir atbrīvoti no nodokļiem, vai nodokļa maksātājam ir tiesības atskaitīt jebkādu priekšnodokli par šīm izmaksām?
 - 2) Kā pareizi interpretēt sprieduma lietā C-98/98 *Midland Bank* 31. punktu un it īpaši apgalvojumu, ka pieskaitāmās izmaksas “ir daļa no nodokļu maksātāja vispārējiem izdevumiem un tādēļ tās kā tādas veido daļu no šī uzņēmuma produktu cenas”?
- It īpaši:
- a) Vai šī frāze ir interpretējama tādējādi, ka dalībvalstij vienmēr zināms priekšnodoklis ir jāattiecinā uz katru darījumu atbilstoši jebkurai īpašai metodei, kas ir pieņemta atbilstoši Direktīvas ⁽¹⁾ 173. panta 2. punkta c) apakšpunktam?
 - b) Vai tas tā ir arī gadījumā, ja faktiski pieskaitāmās izmaksas nav iekļautas uzņēmuma ar nodokli apliekamo darbību cenā?
 - 3) Vai tas, ka pieskaitāmās izmaksas faktiski, vismaz zināmā mērā, ir izlietas, lai veiktu ar nodokli apliekamus darījumus ar automašīnām,
- a) nozīmē, ka ir jāatskaita zināma priekšnodokļa daļa par šīm izmaksām?
 - b) Vai tas tā ir, pat ja faktiski pieskaitāmās izmaksas nav iekļautas ar nodokli apliekamo darījumu ar automašīnām cenā?